

Vastenniellinen kohtaus

Minua harmittaa usein vieläkin, että tutustuin tuohon miesmäiseen naiseen. Se kohtaus oli vähällä hajottaa kaikki utukuvat sielustani, jotka muutenkin ovat jo kauan olleet ristiriidassa todellisen elämän kanssa.

Kohtasin hänet matkustajavuonussa. Meitä oli kaksi sivistynyttä nuorukaista. Toveri, joka oli kanssani, on saanut hyvän kasvatuksen. Hän nähkääs on kasvanut herraskartanon takapihalla, ja vanhempain työssä ollessa oli hänellä jo varhaisessa nuoruudessaan tilaisuus nähdä niitä kolmenlännessasteen kumarruksia, joita kartanoon pyrkivät vävykokelaat tekivät, ja opetella jäljittelemään niitä. Paitsi, että hän omasi hienon käytöksen, osasi hän kohdella sivistyneitäkin naisia niin, ettei loukannut heidän hienoja tunteitaan puheillaan eikä käytöksellään. Hän oli siis hienosti sivistynyt nuori mies. Häneltä olen minäkin saanut enimmänsä osan kehitykseni ja olenpa kiittollinen kohtalolle, joka on satuttanut minut tuon sivistyneen miehen seuraan.

Olimme jo istuneet hetken, ennenkuin huomasi minua tuon naisen. Hän istui toisessa päässä vaunua. Hänen koruttomasti kammattu tukkansa, tanakka vartalonsa ja suuret kätensä saivat meidät lopultakin silhen käsitykseen, että hän on suomalainen. Mutta miksi ei hän vilkulle ympärilleen, vaan on kuin nukuksissa? Hän lukee, huomautin toverilleni. Hänellä mahtaa olla kovin jännittävä romaani. Häntä pitäisi mennä häiritsemään, jännittyä hiikka ja siitä voi olla haitalliset seuraukset, sanoi toverini ja alkoi kertoa minulle useita kohtauksista, joissa hän oli ollut läsnä virvottelemassa herraskartanon nuorta neittä, kun jännittävät romaanit olivat saaneet hänet tainnoiksi. Neiti tapasi istuskella kartanon kauniissa puistossa ja lukea niin, ettei hänen hellästi rakastava äitinsäkään saanut häntä lähtemään edes syömään ennenkuin romaani oli loppuun luettu.

Toverini katsahti tuonne toiseen päähän vaunua ja huomautti: hän lukee vieläkin. Minä menen häiritsemään häntä. Minäkin menin hänen mukaansa. Saavuttuamme naisen luo, teki toverini syvän kumaruksen, joka onnistui aivan moitteettomasti ja pyysi neidin näyttämään hänelle kirjaansa. Nainen katsoi häneen ilasta lukemisesta punertavilla silmillään ja sanaakaan lausumatta ojensi kirjan hänelle. Tunsin syvää pettymystä, sillä olin silinä väärässä luulossa, että kyllä hän olisi sisäisesti hiukan kehittyneempi kuin mitä ulkonäkönsä osottaa. Luulin hänen osaavan tulla vastata toverini hienoon tervehdykseen. Toverini mentyä pois kirjan kanssa, oli minun vuoroni tehdä tuttavuutta ja kun kerran toverini hyvin onnistunut tervehdys jäi ilman vastausta, en yrittänytkään seurata esimerkkiä, vaan aloin suoraan puheen kauniista ilmoista. Puheemme oli sukeutumallaan kauniista ilmoista yhteiskunnallisiin kysymyksiin asti ja tuon naisen vastenniellinen ulkonäkö oli muuttumaisillaan minusta aivan siedettäväksi, kun toverini tuli takasin kirjan kanssa ja mitään pahaa aavistamatta alkoi selittää tuolle kehittyneemmälle naiselle, että tämä kirja on liian raaka naisen luettavaksi. Ja toverini olikin oikeassa, sillä, nähkääs, tuossa kirjassa tehtiin selvää pikkuvuotantoa harjottavan talonpoikaissäestön elämästä vanhalla ajalla, jolloin vaimo ja lapset olivat

Hyvää palkkiota vastaan

Hyvää palkkiota vastaan HEIKKI Sarentus nykyinen osote. Heikki Sarentus on ammatiltaan maalari ja paperoitsija. Vaalean verinen, keski-ikäinen, noin 5 j. 7 t. Käytti vaaleaa pukua ja käppäläkkä ja paksua silmälasia; on tunnettu Amerikan puolella laajalti ja Canadian S. S. Järjestön puhujana. Mainittu Sarentus jätti paikkakuntamme järjestyksen valvojan kanssa asiansa selvittämättä ja petti tovereita maksamaan suuremman rahallisen takauksen ja sitten raukkamaisesti luikki pakoon. Ilmotukset pyydetään tekemään osotteella: "Takaajat", 79 Laurel St., Worcester, Mass.

miehelle pääasiassa vain työvoimaa ja mies, ollen kaikkivaltias isäntä, kohteli hyvin usein raa'asti vaimoan; joka ei liene edes totta, ja vaikkapa oltakkin totta, niin ei sitä ainakaan nykyaikaisen naisen tarvitse tietää. Mistä hän lienee tuollaisen kirjan saanutkin. Toverini sävyisiä huomautuksia ei olisi sentään ansainnut sellaista sanatulvaa vastaan, jonka tuo Leena päästi. Vapaisin oikein, vaikka olin tavallisen välimatkan päässä, vaan eniten pelotti minua toverini kohtalo, sillä hänellä on kovin hella sydän ja on hän muutenkin heikko. Pelkäsin tuon naisen irvikuvan karkaavan hänen päällensä, niin kiivaasti hän alkoi kiistellä toveriani vastaan. Sitäpaitsi olin varma, että nainen suoritus voittajana tuossa väittelyssä ja se olisi häpeäksi miehelle. Eniten minua vieläkin hänen puheistaan harmittaa se, että hän ivasi omista kristillisarissaan juuri niitä ilmiöitä, joita me miehet heissä ihaillemme ja jotka tekevät naiset niin rakastettaviksi. Voiko mikään olla sopivampaa naiselle kuin juuri alistavuus ja kärsivällisyys? Eikö ne juuri ole jota me miehet toivomme kaikkien naisten omaavan? Ja hän, tuo sivistymätön nainen, pyrki loukkaamaan noilla hyveillä halventavilla päähänpistotilallaan etevien kirjallijoidemme tuotteita, jotka ovat kelvanneet jo satoja vuosia opiksi ja huviksi hyvinkin kehittyneille naisille ja miehille. Menetin malttini niin, että en voinut olla sanomatta hänelle: te olette irvikuva todellisesta naisesta ja olin sanonut enemmänkin, vaan huomasi, että kehittyneelle miehelle on alentavaa suuttua yksinkertaiselle naiselle. Toverini ei näyttänyt olenkaan suuttuneen ja syvään kumartaan pyysi anteeksi neidiltä, sanoen, ettei hänen tarkoituksensa ollut loukata neittä. Nainen katsoi häneen pitkään, eikä näkyneet vähäkään väittävän toverini kohteliaisuudesta ja kursailematta selitti olevansa kaikenlaisten loukkausten yläpuolella.

Olimme matkamme perillä ja saimme jättää tuon vastenniellisen olemuksen. Syvä helpotuksen huokaus pääsi meiltä molemmilta päästyämme asemasillalle.

Joonas.

Teponniemen asukkaat

(Jatkoa kahlekkasannelta sivulta)

Jo aamuhämärissä työt alettiin. Sitä kesti päivät läpeensä, myöhään iltaan. Aivan tahtoi koukkuun köykistyä nuori rummis, mutta minkä taasi! Täytyi, täytyi vain ansaita leipää kotona olevalle avuttomalle joukolla, joka kirposi niin hitaasti neulanäkärestä. Sen sai pikku Toivo jo lapsena kokea.

Vaikka Toivosta ei isälle niin nuorena paljon apua ollutkaan, piti hän Toivoa mukanaan kylillä kahdestakin syystä: Saisi siinä sivussa opetettua pojalleen räätälin ammatin ja toiseksi olisi hänkin pois kotoa jouten syömästä. Olihan siellä jo kyllin monta suuta ruokittavana ennestään.

Mutta kun Toivo tuli vanhemmaksi, pääsi pariinkymmeneen ikävuoteensa, ei hän tyytynytkään enää isänsä kanssa yksissä kulkemaan. Hän mieli muualle maailmalle katsomaan.

Ja niin hän eräänä päivänä ilmoitti isälleen, että hän nyt lähtee kaupunkiin, ainakin katsomaan, voiko siellä nuori mies ansaita leipäänsä yhtään paremmin kuin maalla talollisten räätälinä.

Niin lähti, kuin aikoikin, Toivo kohden Helsingiä.

Siellä ei hänellä juuri tuttuja montaa ollut. Tiesi hän siellä olevan pari poikaa omalta kylältä. Olihan siellä Tiuholan poikakin, mutta mitäpä hänestä — herrasta!

Ehkäpä siellä omin avuinikin toimeen tulee...

Toivo oli nyt ollut kolme vuot-

ta Helsingissä räätälinä. Nyt hän oli yhtäkkiä ilmestynyt kotiseudulle. Paljon oli poika muutunut, reipastunut ja käynyt kaupunkilaiseksi tavoiltaan. Vielä enempi ihmeteltiin, kun Toivosta oli tullut toinen mies kaikella muullakin tavalla. Heti tultuaan oli hän alkanut pitää puheita työvälle, niin kaunopuheisia ja sisältörikkaita että ihmeteltiin.

Kaikki nuoret sai hän heti puolelleen. Herkästi sai hän mieleltaansa, innostusta oli ilmassa. Toisaalta, vanhemman väen taholta, katsottiin tätä touhua vihasin silmäyksin.

(Jatket.)

OLETKO TILANNUT jo myyjäislippuja?

Uutta Kirjamarkkinoilla!

Tilattavaksi tarjotaan

Tämä runoteos on erikokoisuus alallaan. Sen sisältö on seuraava:

Lukijalle	Vörsenstaja
Lauluja Bowerylla	Raajarikon katseesta
1. In God We Trust	Paras
2. Kaksi maailmaa	Kun käymme tosiyöhön
3. Pyhä perhe	Siskoille
4. Lapsia	Jumalien launa
5. Aini	Jumalusooppia
6. Nuorukainen	Minä kiellän jumalat
7. Opiumluolan opas	Ite-riipi
Himo (Legenda)	Häpeä
Tunnekuohuja	Vuoden vaihtuessa
Orjasuvan historiaa	Missä se on?
Lauluja erästä näytelmästä	Joskus
1. Buurien laulu	Rahasielut
2. Kongon orjien laulu	Eräälle ystävälle
3. Intialaisten laulu	Kulkurin lempijälle
Marzherita	Eräänään vaeltaja
Nuorelle siirtolaiselle	Mitä sinä naisesta tahtoisit
Sekalaisia	Särkynyt koti
Kevätpäivä nyt ja kerran	Syyslaulu
Jänen kevät	Elämän malja
Alas!	Jo maailma menee nurin nyt
Toivo	Neuvo nostajille
Mahtava maa	Ei kannata
Orja — vapaa	Pyhille
Yks voima	Tuomareille
Sosialismi	Työpevien laulu
Onko sulla?	Elämän tarkoitus
Laulu hiebestä	

Ylempänä oleva kuva on kaksivärisenä painettu kansikuva.

Kirjan hinta on \$1.00 kpl. Asiamiehille tavallinen alennus.

TOVERI, Box 99, ASTORIA, ORE.

Lähettäkääkpl. runoteosta LANGENNEEN LAULUJA.

Rahaadollariasenttiä seuraa mukana.

Nimi

Osote